

Hayat-ı içtimaiyeye giren herkes günahlara maruz kalıyor. Üniversitede okurken veya çalışırken. Bazen düşünüyorum, aslında kırsal kesimde günahattan uzak bir ortama çekilsem daha mı iyi olur diye. Bu meseleye dair ne söylersiniz?

Muhtemel felaket ve musibetlerden korkmak veya kaçmaya çalışmak çözüm değildir. Asıl çözüm, o muhtemel musibeti ortadan kaldıracak çare ve tedbirleri -eğer varsa- almaktır. Şayet vuku bulacak musibetin ortadan kaldırılması için hiçbir çözüm yoksa, o zaman kaçmaya çalışmak asıl çözüm olur. İşte bu esaslı kaideye binaen;

- 1.** Madem ahir zamanda gelmemiz bizim irademiz ile değildir.
- 2.** Madem kırsal alanda da şeytan, nefis ve günahlar mevcuttur. Orada da imansız veya fasık olarak gitmek mümkündür.
- 3.** Madem insanların çoğu şehir ve kentlerde yaşıyor. Bunların da iman takviyesine ihtiyaç vardır.
- 4.** Madem ahir zamanın felaket ve musibetini ortadan kaldırıp, lehimize çevirecek bir muazzam iman hizmetini Rabbimiz, Risale-i Nurlarla ve şahs-ı manevisi ile ihsan etmiştir.

Öyleyse, Üstadımızın bu asrın insanların kurtuluş reçetesine, harfiyyen uymamız gerekir. Bu reçetede şu ilaçlar var:

A. Risale-i Nurları ekmek ve su gibi elde etmeliyiz: Bununla alakalı Üstadımızın çok yerlerde izah ettiği konulardan sadece üç misal vermeye çalışacağız.

"Risâle-i Nur'a verilen ehemmiyet dahi, zamanın ehemmiyetinden, hem bu asrın Şeriat-ı Muhammediyeye (a.s.m.) ve şeâir-i Ahmediyeye (a.s.m.) ettiği tahribâtın dehşetinden, hem bu âhîrzamanın fitnesinden eski zamandan beri bütün ümmet istiâze etmesi cihetinden, hem o fitnelerin savletinden mü'minlerin îmanlarını kurtarması noktasından Risâle-i Nur öyle bir ehemmiyet kesb etmiş ki; Kur'ân, ona kuvvetli işaretle iltifat etmiş ve Hazret-i İmâm-ı Ali Radiyallâhü Anh üç kerâmetle ona beşâret vermiş ve Gavs-ı Âzam (k.s.) kerâmetkârâne ondan haber verip, tercümanını teşcî etmiş." (1)

"Denizli'de, hiç haberimiz yokken, fevkalâde perde altında, matbu Âyetü'l-Kübrâ'yı resmî ve gayr-ı resmî pek çok adamlar okudular, imanlarını kuvvetlendirdiler, bizim hapis musibetimizi hiçe indirdiler."(2)

"Birinci Şuada iki üç ayetin işârâtında, Risaletü'n-Nur'un sadık talebeleri imanla kabre gideceklerine ve ehl-i Cennet olacaklarına dair kudsi bir müjde ve kuvvetli bir beşaret bulunduğu gösterilmiştir. Fakat bu pek büyük meseleye ve çok kıymetli işarete tam kuvvet verecek bir delil ister diye beklerdim, çoktan beri muntazırdım. Lillahilhamd, iki emâre birden kalbime geldi:"

"*Birinci emare:* İman-ı tahkiki ilmelyakinden hakkalyakine yakınlaştıkça daha selbedilmeyeceğine ehl-i keşif ve tahkik hükmetmişler ve demişler ki: '*Sekerat vaktinde şeytan vesvesesiyle ancak akla şüpheler verip tereddüde düşürebilir.*' Bu nevi iman-ı tahkiki ise yalnız akılda durmuyor. Belki hem kalbe, hem ruha, hem sırra, hem öyle letaife sirayet ediyor, kökleşiyor ki, şeytanın eli o yerlere yetişemiyor. Öylelerin imanı zevalden mahfuz kalıyor."(3)

B. Şahs-ı maneviye tabi olmamız gerekir: Çünkü, şahs-ı maneviye tabi olanlar, kendilerine binler yerden gelen günahlara binler ve belki milyonlar yerden gelen dualarla mukabele edebilir.

"Lâtif ve mânidar ve beşaretli iki hadiseyi beyan ediyorum.

"Birincisi: Meyusâne bir hatıradan müjdeli bir ihtar:

"Bugünlerde hatırıma geldi ki, hayat-ı içtimaiyeye giren hangi şeye temas etse, ekseriyetle günahlara maruz kalıyor. Her cihette günahlar serbestçe insanı sarıyorlar. '*Bu kadar günahlara karşı insanın hususi ibadet ve takvâsı nasıl mukabele edebilir?*' diye meyusâne düşündüm."

"Hayat-ı içtimaiyedeki Risale-i Nur talebelerinin vaziyetlerini tahattur ettim. Risale-i Nur şakirtleri hakkında necatlarına ve ehl-i saadet olduklarına dair kuvvetli işaret-i Kur'aniyeyi ve beşaret-i Aleviyeyi ve Gavsıyeyi düşündüm. Kalben dedim ki: '*Herbiri bin yerden gelen günahlara karşı bir dille nasıl mukabele eder, galebe eder, necat bulur?*' diye mütehayyir kaldım. Bu tahayyürüme mukabil ihtar edildi ki:"

"Risale-i Nur'un hakikî ve sadık şakirtlerinin mâbeynlerindeki düstur-u esasiye olan iştirak-i âmâl-i uhreviye kanunuyla ve samimi ve halis tesanüd sırrıyla herbir halis, hakikî şakirt, bir dille değil, belki kardeşleri adedince dillerle ibadet edip istiğfar eder. Bin taraftan hücum eden günahlara, binler dille mukabele eder. Bazı melâikenin kırk bin dille zikrettikleri gibi, halis, hakikî, müttakî bir şakirt dahi kırk bin kardeşinin dilleriyle ibadet eder, necata müstehak ve inşaallah ehl-i saadet olur. Risale-i Nur dairesinde sadakat ve hizmet ve takvâ ve içtinab-ı kebâir derecesiyle o ulvî ve küllî ubudiyete sahip olur. Elbette, bu büyük kazancı kaçırmamak için, takvâda, ihlasta, sadakatte çalışmak gerektir."(4)

Dipnotlar:

- (1) bk. [Şualar, Sekizinci Şua.](#),
- (2) bk. [Lem'alar, Yirmi Altıncı Lem'a.](#)
- (3) bk. [Kastamonu Lahikası, \(13. Mektup\)](#)
- (4) bk. [a.g.e., \(64. Mektup\)](#)